

andet Sted, hvor jeg staar og trænger til det. Naar der var et Tillidsforhold mellem Regeringen og Tinget, saa vilde der ikke være det mindste i Veien for, at en saadan Ordning bliver truffen, det vilde man i Almindelighed straks sige ja til, naar blot ikke det Beløb blev overskredet, som i det hele bevilgedes til de militære Budgetter, vilde det vanskeligt kunne tænkes, at man fra dette Tings Side skulde gøre nogen Indvending mod en Anmodning fra en Ministers Side om at anvende paa en Maade, som han nu kommer og paaviser, et Beløb, som han havde sparet et andet Sted. Men det var dog ikke for meget, at Bevillingsretten blev her, og at Ministeren viste det Hensyn til Rigsdagen, at han kom og spurgte. Naar Tinget for 3 Aar skal fraskrive sig denne Myndighed, maa man jo næsten tro, at der ligger noget bagved. Hvorfor skal det dog ske, hvis der ikke ligger noget bagved? Hvis der ikke ligger noget bagved, er det jo den ligefremmeste Ordning af Verden, at Ministeren gaar ud fra, at paa Grund af det bestaaende Tillidsforhold, kan han stole paa, at naar han kommer til Tinget eller Finansudvalget paa Tingets Vegne og siger: jeg har sparet det og det Beløb paa den Konto, giv mig Tilladelse til at anvende det saadan og saadan, vil han i al Almindelighed ikke møde Modstand, medmindre Forholdet er det, at han ikke burde have Ret til at gøre det paa egen Haand. Det vilde i alle Maader være det heldigste og rigtigste, at denne Anmærkning ikke kom ind, men at det hele byggedes paa det Tillidsforhold, som her er til Stede mellem Ministeren og Flertallet i dette Ting. Det kan ikke andet end vække Mistænksomhed, at denne Anmærkning skal ind. Jeg havde for øvrigt troet, at den ærede Ordfører vilde have foranlediget den nuværende Krigs- og Marine-minister til her at afgive en Erklæring om, at ingen Del af de Beløb, som ved denne Anmærknings Anvendelse kan spares vilde blive anvendt til Fæstningen, det havde jeg tænkt mig, at den ærede Ordfører vilde have foranlediget Krigsministeren til. Det er jo en klar Ting, maa jeg dog antage, at Venstres gamle Fører, naar han nu er bleven Krigsminister, ikke paa nogen Maade vil benytte sin Stilling, medens Forsvarskommissionen sidder og oven i Købet paa et Tidspunkt, hvor man maa tænke sig, at Forsvarskommissionens Arbejde er nær ved sin Afslutning, eller benytte den nærmeste Fremtid til at søge at foretage Ting ude

i Fæstningen, som gjorde dens Stilling anderledes, end den er i dette Øjeblik. Jeg maa antage, at den nuværende Krigsminister, som gammel Venstremand, absolut vil holde sig til ikke at foretage sig noget som helst ude i Fæstningen, men jeg synes, at den ærede Ordfører burde have fremkaldt en Erklæring fra Krigsministeren derom. Det vilde sikkert have virket beroligende paa mange, skønt det naturligvis ikke i sig selv er tilstrækkeligt. Der er ingen der kan give os Brev paa, at den Mand, der nu er Krigsminister, er det i de fulde 3 Aar, for hvilke Anmærkningen her gives. Da der før blev sagt Krigsminister Madsen, raabte det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen): Er det mig? Det er muligt, at vi have en Krigsminister Madsen inden disse tre Aar ere gaaede, og hvis jeg saa vilde afæske Krigsminister Madsen in spe den samme Erklæring, vilde jeg lige saa lidt faa den af ham, som jeg kunde have faaet den af den foregaaende Krigsminister Madsen in re. Ingen af dem vilde afgive en saadan Erklæring som den, jeg lyser efter, men jeg tvivler ikke om, at den nuværende Krigsminister vil afgive en saadan Erklæring, at han ikke vil benytte Anmærkningen til at foretage blot den allermindste Ting ude i Fæstningen, at han lige saa lidt vil arbejde paa Reparationsarbejder ved Hjælp af dette eller foretage sig noget som helst ved Hjælp af denne Anmærkning ude i Fæstningen, lige saa lidt som han vil benytte den Omstændighed, at der er bevilget 5 Mill. Kroner til ny Kanoner til at anvende de gamle Kanoner til Armering af Fæstningen. Det tvivler jeg ikke om, at den ærede Krigsminister ogsaa her vil afgive en Erklæring om, men jeg synes, at det havde været ganske naturligt, om Flertallets Ordfører havde fremkaldt saadanne Erklæringer, at ingen Reparationsarbejder eller sligt blive udførte i Fæstningen ved Hjælp af Anmærkningen, og at man ikke benytter Kanonbevillingen paa 5 Mill. Kr. til en Armering af Fæstningen ved Hjælp af de gamle Kanoner. Saadanne Erklæringer faa vi sikkert fra den nuværende Krigsminister, og det er altid noget, men det er ikke tilstrækkeligt, thi Anmærkningen er given for 3 Aar, og ikke for den Tid, i hvilken den nuværende Krigsminister er Krigsminister. Der er jo den ejendommelige Ting ved Anmærkningen, at naar den nu sættes ind paa Finansloven, saa bliver den gældende fra den 1. April 1905 til 1. April 1906, og saa faa vi først et Stats-